

Co to znaczy być świętym?

Wszyscy jesteśmy powołani do świętości. Ale co to właściwie znaczy być świętym? A co ważniejsze, w jaki sposób stajesz się święty? W tym artykule przypominamy niektóre idee dotyczące świętości w oparciu o różne źródła.

20-08-2021

Streszczenie

1. Co to znaczy być świętym?

2. Kto może być święty?

3. Jak być świętym?

4. Kim są święci w Kościele?

1. Co to znaczy być świętym?

Świętość jest synonimem błogosławieństwa, błogostanu, szczęścia, pełni radości. Świętość jest darem Boga, spełniającym wszystkie ludzkie aspiracje; jest to pełnia życia chrześcijańskiego, polegającym na zjednoczeniu się z Chrystusem, byciu dziećmi Bożymi w łasce Ducha Świętego i życiu doskonałą miłością.

«Świętość, pełnia życia chrześcijańskiego polega, nie na dokonywaniu niezwykłych przedsięwzięć, lecz na zjednoczeniu z Chrystusem, na przeżywaniu Jego tajemnic, na utożsamianiu się z Jego postawami, myślami i zachowaniami. Miarą świętości jest to, na ile wypełnia nas Chrystus, na

ile mocą Ducha Świętego kształtujemy całe nasze życie na wzór Jego życia, na ile upodabniamy się do Chrystusa. Upodobnić się do Jezusa, to - jak mówi święty Paweł: „być od wieków poznanym, przeznaczonym, stać się na wzór obrazu Jego Syna» (Rz 8, 29) (Benedykt XVI, Audiencja generalna, 13 kwietnia 2011 r.).

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Świętość, dokładnie, nie oznacza innej rzeczy, jak większą jedność z Bogiem; poprzez większą bliskość z Panem większa świętość (Kochać Kościół, 5).

Ile nowych rzeczy odkryłeś! — Czasami jednak jesteś naiwny i myślisz, że wszystko już widziałeś, wszystko wiesz... Potem własnymi rękoma dotykasz jedyne i niezgłębionego bogactwa skarbów Pana, który zawsze ukazuje ci

“rzeczy nowe”, jeżeli odpowiadasz z miłością i delikatnością. A wtedy rozumiesz, że znajdujesz się na początku drogi, ponieważ świętość polega na utożsamianiu się z Bogiem, z naszym Bogiem, który jest nieskończony, niewyczerpany. (Bruzda, 655).

Nie zapominajcie mi, że świętym nie jest ten, kto nigdy nie upada, ale ten, kto zawsze się podnosi, z pokorą i świętym uporem (Przyjaciele Boga, 131).

2. Kto może być święty?

Świętość jest powołaniem powszechnym, czyli skierowanym do wszystkich ludzi. Sam Bóg powiedział nam: «Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty» (1P 1, 16), a Jego Syn przypomniał nam: «Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski» (Mt 5, 48).

«Wszyscy wierni, niezależnie od stanu i kondycji, są powołani do pełni życia chrześcijańskiego i do doskonałości w miłości, a świętość ta prowadzi do bardziej ludzkiego poziomu życia także w społeczeństwie ziemskim» (*Lumen gentium*, 40). «Wiernymi są ci, którzy przez chrzest wszczępieni w Chrystusa, zostali ukonstytuowani Ludem Bożym [...] i są powołani do wypełniania posłania, jakie Bóg powierzył Kościołowi w świecie» (Katechizm Kościoła Katolickiego, 871).

Papież Franciszek wyjaśnia:

«Wszyscy jesteśmy powołani, by być świętymi, żyjąc z miłością i dając swe świadectwo w codziennych zajęciach, tam, gdzie każdy się znajduje. Jesteś osobą konsekrowaną? Bądź świętym, żyjąc radośnie swoim darem. Jesteś żonaty albo jesteś mężatką? Bądź świętym, kochając i troszcząc się o męża lub

żonę, jak Chrystus o Kościół. Jesteś pracownikiem? Bądź świętym wypełniając uczciwie i kompetentnie swoją pracę w służbie braciom. Jesteś rodzicem, babcią lub dziadkiem? Bądź świętym, cierpliwie ucząc dzieci naśladowania Jezusa. Sprawujesz władzę? Bądź świętym, walcząc o dobro wspólne i wyrzekając się swoich interesów osobistych» (*Gaudete et Exultate*, 14).

Ale możemy zapytać: czy ludzie, którzy nie są ochrzczeni, mogą być świętymi? Jak wiemy, Bóg kocha wszystkie swoje stworzenia, a Jego miłosierdzie rozciąga się na wszystkich. Ten, kto nie mógł przyjąć daru łaski chrztu, jeśli żyje sprawiedliwie, zgodnie ze swoim sumieniem i miłością, może osiągnąć pełne zjednoczenie z miłością Boga przez Jego sprawiedliwość i miłosierdzie; albowiem "za wszystkich umarł Chrystus i... ostateczne powołanie człowieka jest

rzeczywiście jedno, mianowicie Boskie, to musimy uznać, że Duch Święty wszystkim ofiarowuje możliwość dojścia w sposób Bogu wiadomy do uczestnictwa w tej Paschalnej Tajemnicy" (por. Katechizm, 1260). Jednocześnie jesteśmy świadomi, że to właśnie w Kościele znajdujemy zwyczajne i konieczne środki do zbawienia, do świętości, do dotarcia do nieba.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Świętość jest dla wszystkich, a nie tylko dla nielicznych uprzywilejowanych: nie polega na dokonywaniu nadzwyczajnych czynów, ale na wypełnianiu z miłością drobnych obowiązków każdego dnia. "Czy naprawdę chcesz osiągnąć świętość? – Spełniaj drobne obowiązki każdej chwili: czyń, co powinienes, skupiony na tym, co czynisz." (Droga, 815). A dodaje w

punkcie 817: «Wielka» świętość polega na codziennym wypełnianiu «małych obowiązków».

Popatrz, jest tylu mężczyzn i tyle kobiet na świecie, a żadnego z nich Nauczyciel nie przestaje wzywać. Wzywa ich do życia chrześcijańskiego, do życia w świętości, do życia w wybraństwie, do życia wiecznego. (Kuźnia, 13).

Może ktoś z was pomyśli, że zwracam się wyłącznie do grona wybranych. Nie pozwólcie się jednak tak łatwo oszukać przez brak odwagi i wygodnictwo. Odczujcie natomiast całą powagę Bożego wezwania, abyście się stali drugim Chrystusem, *ipse Christus*, samym Chrystusem; słowem — odczujcie pilną potrzebę, by nasze postępowanie było zgodne z wymaganiami wiary, gdyż świętość, do której mamy dążyć, nie jest jakąś świętością drugiej kategorii. Taka świętość nie istnieje. I skierowany do

nas podstawowy wymóg — zgodny ze swej istoty z naszą naturą — polega na tym, by kochać: *miłość jest więzią doskonałości*, miłość, którą winniśmy praktykować zgodnie z wyraźnym przykazaniem ustanowionym przez samego Pana: *Będiesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem*, to znaczy, nie zachowując niczego dla siebie. Na tym polega świętość. (Przyjaciele Boga, 6).

3. Jak być świętym?

Aby być świętym, trzeba dobrowolnie i pokornie przyjąć łaskę Bożą i współpracować naszymi wysiłkami z Nim, aby pozwolić się Mu przemienić. Nie chodzi o to, aby robić wszystko dobrze, aby być doskonałym, aby osiągnąć określony cel czy wartości; ale starać się żyć coraz bardziej zjednoczonym z Bogiem każdego dnia, aby wszystkie

nasze działania, nasze myśli, nasze pragnienia były podporządkowane miłości, której nauczył nas Jezus: *„Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem [..], a bliźniego swego jak siebie samego”* (Mt 22, 37,39).

Przykazanie to streszcza świętość chrześcijańską, a zwyczajne środki do jej osiągnięcia znajdują się w Kościele, w którym „złożona została pełnia środków zbawienia. W nim dzięki łasce Bożej osiągamy świętość” (Katechizm, nr 824), którą daje nam Słowo i sakramenty.

Każdy wierny musi chętnie słuchać Słowa Bożego i przyjmować Jego Wolę, i musi dopełniać to, co Bóg rozpoczął własnymi czynami z pomocą łaski Bożej. Uczynki te polegają na korzystaniu z sakramentów, a w sposób szczególny z Eucharystii, na częstym

uczestnictwie w świętych czynnościach liturgicznych, na oddawaniu się modlitwie, na wyrzeczeniu się siebie, na żywej służbie braterskiej i na nieustannym ćwiczeniu się we wszystkich cnotach. Miłość bowiem, jako więź doskonałości i pełnia prawa, rządzi wszystkimi środkami do osiągnięcia świętości i daje życie tym samym środkom. To miłość prowadzi nas do ostatecznego celu. (*Lumen gentium*, 42).

Oznacza to, że Bóg prowadzi nas do osiągnięcia świętości. Podążanie za Jego wolą, Jego drogą, wymaga pomocy łaski, ponieważ człowiek sam z siebie nie jest w stanie tego uczynić. A łaskę nabywa się przez sakramenty: chrzest, Eucharystię, bierzmowanie, spowiedź... Życie zgodnie z pierwszym przykazaniem, przykazaniem miłości. Życie wiernego chrześcijanina, który pragnie osiągnąć świętość, będzie

miało za kompas miłość, szczerą miłość do Boga i bliźnich. Ta miłość, materializuje się w modlitwie (w rozmowie z Bogiem), w życiu cnotami (staranie się służyć najpierw bliźniemu przed samym sobą). «Miłość do Boga i bliźniego jest więc znakiem rozpoznawczym prawdziwego ucznia Chrystusa» (*Lumen gentium*, 42).

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Cel, który stawiam przed wami, a raczej, który Bóg wytyczył nam wszystkim, nie jest złudnym i nieosiągalnym ideałem. Mógłbym opowiedzieć wam wiele konkretnych przykładów z życia zwyczajnych mężczyzn i kobiet, takich jak wy i ja, którzy spotkali Jezusa przechodzącego *quasi in occulto* (nie jawnie lecz skrycie) przez na pozór najzwyklejsze drogi ich życia i postanowili iść za Nim, z miłością

obejmując codzienny krzyż.
(Przyjaciele Boga, 4).

Odwagi! Ty... możesz. – Czy nie widzisz, co działała łaska Boża z Piotrem – owym śpiochem, zdrajcą i tchórzem? Z Pawłem – nienawistnym i zawziętym prześladowcą? (Droga, 483).

4. Kim są święci w Kościele?

Święty w Kościele jest świadkiem miłości Boga w świecie, a zatem jest impulsem przemieniającym społeczeństwo.

„*Kanonizując* niektórych wiernych, to znaczy ogłaszając w sposób uroczysty, że ci wierni praktykowali heroicznie cnoty i żyli w wierności łasce Bożej, Kościół uznaje moc Ducha świętości, który jest w nim, oraz umacnia nadzieję wiernych, dając im świętych jako wzory i orędowników. W ciągu całej historii Kościoła w okolicznościach

najtrudniejszych święte i święci byli zawsze źródłem i początkiem odnowy” (Katechizm, 828).

Kościół w ciągu wieków oddawał cześć i wzywał wiernych do naśladowania mężczyzn i kobiet, którzy odznaczali się wpaniałością miłości i wszystkimi innymi cnotami ewangelicznymi.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Święci nie byli istotami nienormalnymi, interesującymi przypadkami dla „nowoczesnych” lekarzy. Byli... są normalnymi ludźmi: z ciała, takiego jak twoje. – A zwyciężyli. (Droga, 133).

Pan bowiem wzywa nas takich, jakimi jesteśmy, abyśmy uczestniczyli w Jego życiu, abyśmy walczyli o bycie świętymi. Świętość - ileż razy wymawiamy to słowo tak, jakby było pustym dźwiękiem! Dla

wielu jest ona nawet nieosiągalnym ideałem, ascetycznym banałem, a nie konkretnym celem, żywą rzeczywistością. Nie myśleli w ten sposób pierwsi chrześcijanie, którzy używali słowa "święci", żeby z całą naturalnością bardzo często określać nim samych siebie: *pozdrawiają was wszyscy święci; pozdrówcie każdego świętego w Chrystusie Jezusie*. (To Chrystus przechodzi, 96).

Zdziwiło cię, że aprobuję brak „jednolitości” w apostołstwie, w którym pracujesz. Wyjaśniłem ci więc:

Jedność i różnorodność. – Powinniście tak różnić się między sobą, jak różnią się święci w niebie, gdyż każdy z nich ma swoje cechy, bardzo indywidualne. – Ale też powinniście być tak do siebie podobni, jak podobni są święci, którzy nie byłiby świętymi, gdyby

każdy z nich nie utożsamiał się z Chrystusem (Droga, 947).

Warto poznać:

- Homilia ku świętości
- Jak świętość przeobraża świat
- Świętość jest droga do szczęścia

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/co-to-znaczy-byc-swietym/>
(29-03-2026)